

[Finansministerens.]

Endvidere var socialdemokraterne Borgbjerg, N. C. Christensen og Wilmann inde på det. Deres udtalelse er naturligvis præget af den tids sprogbrug, men den udtrykker noget principielt vigtigt på en meget ramnende måde, og jeg skal derfor citere følgende af, hvad de dengang sagde:

„Arv hører til de Indkomster, der med Rette kunne beskattes føleligt. Den tilfalder Modtageren ikke paa Grund af hans egen Fortjeneste, men som Følge af hans Slægtskab til Arveladeren og den ham i Henhold hertil af Lovgivningen hjemlede Ret, eller som følge af lovhjemlede testamentariske Bestemmelser af Arveladeren.

Samfundet, der gennem sin Udvikling og sine Institutioner skaber Betingelserne for Formuernes Erhvervelse og sikrer Ejendoms- og Arveretten, har et billigt og retfærdigt Krav paa, naar en Formue ved Arv overgaar til en ny Ejer, at erholde en Part af denne. Dette gælder særlig for de store Formuers Vedkommende.“

Det er en kendsgerning, at formuefordelingen fortsat er meget ulige. I 1968 ejede kun 10 procent af skatteyderne over 60 procent af de samlede skattepligtige formuer, og ser man tallene nærmere efter, viser det sig, at en så lille del som kun 0,9 pct. ejer næsten en fjerdedel af hele den private formuemasse her i landet. De store værdistigninger på fast ejendom og på andre varige produktionsmidler bidrager til at forstærke skævheden i formuefordelingen.

Det foreliggende lovforslag må ses som et led i regeringens bestræbelser på at modvirke denne udvikling.

Når samfundet som foreslået inddrager en større del af de store arvelodder gennem højere arveafgift, vil det modvirke, at uligheden i formuefordelingen føres videre fra generation til generation. På længere sigt vil det bidrage til at skabe øget lighed i formuefordelingen og også bidrage til den af mange ønskede mindskelse af ulighederne i selve indkomstfordelingen.

Den arbejdsfri erhvervelse, som en arv er, giver naturligvis arvingen en større skatteevne, og det er klart, at den bliver særlig stor, når det drejer sig om et større arvebeleb. Derfor er arveafgiften i Danmark progressiv efter størrelsen af den arv, der tilfalder den enkelte arving, og derfor er det i

særlig grad arveafgiften af de virkelig store arvelodder, der nu foreslås forhøjet.

Som bekendt er arveafgiften ikke blot progressiv efter arvens størrelse, men også efter slægtskabsgraden mellem arvingen og arveladeren.

Der er 4 forskellige afgiftsskalaer. Den mildeste skala anvendes, når det er den afdødes ægtefælle eller børn og børnebørn, der arver. Det er de arvinger, der falder ind under lovens afgiftsklasse A. Denne afgiftsklasse omfatter også stedbørn og stedbørns børn samt et afdødt barns eller stedbarns ægtefælle.

De 3 andre afgiftsklasser — klasse B, C og D — gælder, når slægtskabsgraden er fjernere eller arvingen slet ikke er beslægtet med afdøde.

Her gælder den mildeste skala for arvinger i afgiftsklasse B, der bl. a. omfatter afdødes forældre og søskende og deres børn. Skalaen er strengere i klasse C, der gælder for de noget fjernere slægtninge, og strengest i klasse D, der omfatter personer, som kun kan arve i henhold til testamente, enten fordi de kun langt ude er beslægtede med arveladeren, eller fordi de slet ikke er i slægt med ham. Efter den nugældende arvelov er der i øvrigt også i klasse C visse fjernere slægtninge, som kun kan arve, når der foreligger testamente til fordel for dem.

Som nævnt er der i afgiftsklasse A taget et særligt hensyn til den nærmeste familie, først og fremmest afdødes ægtefælle og børn. Dette hensyn er fortsat taget i betragtning i dette lovforslag. I afgiftsklasse A sætter de foreslåede forhøjelser nemlig først rigtig ind for arvelodder på 100.000 kr., men selv her forhøjes afgiften kun med 1.350 kr. til i alt 5.900 kr. Forhøjelsen bliver først mere følelig for arvelodder over 500.000 kr. For en arvelod på en halv million stiger afgiften med 30.350 kr. til i alt 79.990 kr. På det sidste trin i afgiftsskala A skal afgiften efter forslaget være 30 procent af den del af arven, som overstiger 1 mill. kr. For en arvelod på 1 million kr. bliver afgiften efter forslaget 200.000 kr.

Når en enke eller enkemand skal betale arveafgift af arven efter sin ægtefælle, gælder der forskellige lempelser ved anvendelsen af afgiftsskala A.

Efter lovændringen i 1969 skal ægtefællen således slet ikke betale arveafgift for arv